U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **vláda České republiky**, se sídlem Praha 1, nábř. E. Beneše 4, proti odpůrci: **Československá strana socialistická**, se sídlem Přerov, Palackého 1, v řízení o návrhu na rozpuštění politické strany,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 24. 3. 2005 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen návrh vlády České republiky (dále též „navrhovatel“) na rozpuštění politické strany Československá strana socialistická (dále též „odpůrce“). Tento návrh, podaný v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (dále též „zákon o politických stranách“), navrhovatel odůvodnil tím, že po pozastavení činnosti neučinil odpůrce kroky k odstranění závadného stavu, na jehož základě bylo rozhodnuto o pozastavení jeho činnosti. Činnost odpůrce pozastavil Nejvyšší soud svým usnesením ze dne 13. 12. 2002, sp. zn. 11 Zp 10/2001, neboť odpůrce opakovaně nesplnil svoji zákonnou povinnost každoročně předložit Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávu (§ 18 odst. 1 zákona o politických stranách). Odpůrce nejen že nenapravil tento stav, ale nepředložil Poslanecké sněmovně s výjimkou roku 2003 ani výroční finanční zprávy za roky následující. V souladu s § 14 odst. 2 zákona o politických stranách proto navrhovatel požaduje, aby Nejvyšší správní soud rozpustil politickou stranu Československá strana socialistická a aby jmenoval likvidátora této strany.

Usnesením předsedy senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2006, č. j. Pst 7/2005 - 39, bylo řízení v uvedené věci podle § 94 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 48 odst. 1 písm. f) téhož zákona přerušeno. Prezident republiky totiž rozhodnutím ze dne 30. 1. 2006 vyhlásil volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a stanovil jejich konání na dny 2. a 3. 6. 2006; ve dnech 20. - 21. 10 a 27. – 28. 10. 2006 se pak konaly volby do Senátu Parlamentu České republiky.

Vzhledem k tomu, že shora uvedená překážka, na základě které bylo řízení přerušeno, odpadla, rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením předsedy senátu ze dne 10. 1. 2007, č. j. Pst 7/2005 - 42, že se v daném řízení pokračuje.

Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 5. 3. 2007 vzal navrhovatel svůj návrh v plném rozsahu zpět. Zpětvzetí svého návrhu odůvodnil zejména tím, že odpůrce dodatečně předložil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky výroční finanční zprávy za roky 1998 až 2003, což konstatovala také Poslanecká sněmovna svým usnesením č. 2436 z 55. schůze ze dne 26. 4. 2006; návrh tak nadále není aktuální.

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, jestliže navrhovatel vzal svůj návrh zpět. Vzhledem k tomu, že navrhovatel vzal svůj návrh na zahájení řízení ve věci rozpuštění politické strany v plném rozsahu zpět do doby, než o něm soud rozhodl, Nejvyšší správní soud řízení ve věci zastavil podle shora citovaného ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. Soudu je známo, že z rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 1. 2. 2007, č. 17/2007 Sb., a ze dne 19. 2. 2007, č. 32/2007 Sb. byly na dny 13. - 14. 4. 2007 vyhlášeny doplňovací volby do Senátu Parlamentu ČR ve volebním obvodu č. 5 a na dny 27. - 28. 4. a 4. – 5. 5. 2007 doplňovací volby ve volebním obvodu č. 63, a nadále tedy trvá „ochranná“ doba podle § 15 odst. 2 zákona o politických stranách, ve které nelze činnost politické strany pozastavit ani ji rozpustit; tato ochranná doba se nicméně vztahuje toliko na rozhodování o rozpuštění politické strany (pozastavení činnosti) ve věci samé, nikoliv na rozhodnutí o zastavení řízení.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. Odpůrce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení ve věci bylo zastaveno; navrhovateli, kterému by jinak právo na náhradu nákladů příslušelo, neboť vzal svůj návrh zpět až pro pozdější chování odpůrce, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. května 2007

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu